
Mesijansko Biblijska Studija - 102

VEČNA SIGURNOST

Dr. Arnold G. Fruchtenbaum

PREVOD NA SRPSKI JEZIK

VEČNA SIGURNOST
MBS 102
Dr. Arnold G. Fruchtenbaum

Potpuno uveren da Bog može i da učini ono što je obećao
(Rimljanima 4:21)

Ova studija će obrađivati pitanje može li ili ne može vernik da izgubi spasenje, bilo zbog toga da počini neki određeni greh, bilo zbog toga da prestane da veruje. Ovu temu večne sigurnosti obradićemo u četiri glavne kategorije.

I. ZNAČENJE VEČNE SIGURNOSTI

Prva kategorija je samo značenje večne sigurnosti. Jedno veroispovedanje definiše večnu sigurnost ovim rečima:

„One koje je Bog prihvatio u ljubljeno me, istinski i uspešno pozvani i posvećeni od Njegovog Duha, ne mogu, niti u potpunosti, niti u konačnici, otpasti iz tog stanja milosti, već će zasigurno ustrajati do samog kraja i bit će večno spašeni.“

Ovo je jedna jako detaljna teološka definicija. Jednostavnija definicija bi glasila:

„Večna sigurnost je stalan, neprekidan rad Duha Svetoga u osobi koja veruje. To je delo Božije Milosti koje započinje u srcu i nastavlja se i biva dovedeno do potpunosti.“

Večna sigurnost znači, da kada osoba proživi istinsko iskustvo spasenja, kada je podvrgnuta, kada proživi istinsko iskustvo regeneracije, takva osoba više ne može da izgubi svoje spasenje, bilo da počini neki određeni greh, bilo da prestane da veruje. Ono od čega su sačinjeni sigurnost i potpuno uverenje vernika je rad Duha Svetog i Božije delo koje Bog čini u verniku, ni u kom slučaju bilo kakva dela koja vernik može da napravi. To je temeljno, osnovno značenje večne sigurnosti.

II PRINCIPI VEČNE SIGURNOSTI

Druga glavna kategorija su načela ili principi večne sigurnosti. Postoji deset načela iza koncepta večne sigurnosti.

A. Spasenje Nije Nešto Što Se Ponavlja

Ovo je posebno naglašeno činjenicom da se jako često glagol „biti spašen“ koristi u aoristu, a to ustvari naglašava jedinstveni čin, nešto što se dešava samo jednom. (Jovan 3:14-15 ; 4:13-14 ; 6:35,51).

Poanta je da spasenje nije nešto što se ponavlja ili nešto što se dešava više puta u životu vernika. Ne postoji nijedan slučaj u Pismima u kojem se tvrdi, osoba je bila

spašena, izgubila je spasenje, i onda je nešto kasnije bila ponovno spašena. Ovakav koncept jednostavno ne nalazimo u Pismima, niti postoji niti jedan doslovan slučaj zabeležen i zapisan u Bibliji.

B. Istinsko Spasenje Proizvodi Dela Pravednosti

Drugo načelo je da će istinsko spasenje proizvesti i istinska dela pravednosti u životu pojedinca koji je spašen. Ko god je spašen, istinski spašen, njegov život će pokazivati određene dokaze, svedočanstva o spašenosti, iako to može da bude jako slabo vidljivo, ipak će biti vidljivo. Istinsko spasenje svakako će proizvesti izvorna, istinska djela pravednosti u životu te osobe. Negde, tokom življenja, ako osoba jeste istinski spašena, postojaće i pojaviće se svedočanstvo, dokazi o tome. Čovek se spašava verom i samo verom, ali vera koja spašava nije usamljena. Ona će proizvesti neku vrstu dokaza, neku vrstu dela; vernik deluje i čini upravo zato što jeste spašen (Matej 7:17-20; Titu 2:11-12; Jakovljeva 2:14-24; II Petrova 1:5-10).

C. Doktrinalna Doslednost

Treće načelo večne sigurnosti je doktrinalna doslednost. Doktrinalna doslednost je test istinske vere (Kološani 1:22-23; II Jovanova 2).

U trenutku kada je osoba spašena, on ili ona možda neće znati da je Isus rođen od device, ali kada to sazna i nauči, spremno će to da prihvati. Ako negira ili odbacuje tu istinu, onda se možda spasenje nikada nije ni dogodilo u životu te osobe.

Doktrinalna doslednost je test istinske vere.

D. Dela Vernika Su Nagrađena

Četvrto načelo je da su dela vernika nagrađena (Jevrejima 6:10).

Vernik ne postiže spasenje svojim delima, ali istinsko spasenje, istinska vera, kao rezultat će imati dela; ta dela će zauzvat primiti svoju nagradu. Samo spasenje nije nagrada, već besplatan poklon koji se prima verom.

E. Temelji Za Podsticanje Na Život Bogu Ugodan

Peto načelo večne sigurnosti jeste da se podsticaji u Pismima, za život koji je Bogu ugodan temelje na onome što je Gospod učinio. Podsticaji da se živi kako je Bogu ugodno nikad nisu utemeljeni na strahu da će osoba da izgubi spasenje. Kada god Biblija potiče na život Bogu ugodan ovi podsticaji se temelje na tome šta je Gospod već učinio za dobrobit tih vernika, ne na pretnji gubitkom spasenja. Na primer u Rimljanima 12:1-2:

Stoga vas, braćo, zaklinjem Božijim milosrđem da svoja tela prinesete na živu, svetu, Bogu ugodnu žrtvu, da to bude vaše duhovno služenje Bogu. I

nemojte više da se saobražavate ovom svetu, nego se preobražavajte obnovom svoga uma, da razaberete šta je Božija volja, šta je dobro, ugodno i savršeno.

Nakon šta Pavle razloži i iznese teologiju spasenja i istakne da su vernici večno spašeni, on u suštini kaže sledeće: „Stoga na temelju milosti Božje evo što bi vernik trebalo da učini i kako bi trebao da živi.“

Podsticaj da se živi Bogu ugodno u Rimljanima 12 temeljen je na tome šta je Bog već napravio u poglavljima 1–11. Nije utemeljen na pretnji gubitkom spasenja.

Isti zaključak, ista poanta je izvedena u II Korinćanima 5:15: ***A umro je za sve, da živi više ne žive za sebe, nego za onoga koji je za njih umro i vaskrsao.***

Ponovno, podsticaj da se ne živi sebičnim životom, već da se živi za Gospoda, zbog onoga što je On učinio. Podsticaj je temeljen na milosti Božijoj, ne na gubitku spasenja.

Efescima 4:1 kaže: ***Preklinjem vas dakle ja, sužanj u Gospodu da živite dostojno poziva kojim ste pozvani.***

U Efescima, poglavlja 1 do 3, Pavle govori teološki o svemu šta je Gospod učinio za dobrobit vernika u svom delu spasenja; sada, u poglavlju 4, on započinje da obrazlaže praktične primene svega toga. Piše: stoga na temelju onoga šta je Bog napravio u poglavljima 1,2 i 3, ovo je način na koji trebate živeti, to su poglavlja 4,5 i 6. Još jednom, ova podsticanja su uvek temeljena na onome što je Gospod učinio, nikad nisu temeljena na strahu ili na pretnji gubitkom spasenja.

F. Rezultati Greha U Životu Vernika

Šesto načelo večne sigurnosti je da istaknemo šta je ono šta greh čini u životu vernika: greh nas odvaja, prekida naše zajedništvo sa Bogom (I Jovanova 1:6-7, 9). Kada osoba postane vernik, kada poveruje, uspostavlja se „porodični odnos“ sa Bogom. Kada se netko rodi fizički, on je rođen u tu porodicu i uvek će biti član te porodice. Kroz vreme, zajedništvo i bliskost unutar porodice mogu da budu umanjeni ili čak prekinuti zbog neslaganja i razilaženja među članovima porodice. Isto je istina i za porodicu Božiju. Osoba može razbiti zajedništvo zbog svog greha, ali uvek ostaje deo porodice. Greh razbija zajedništvo, bliskost, ali ne može da ukloni, ne može da nas odvoji od spasenja.

G. Greh Koji Se Stalno Ponavlja Ukazuje Na Nedostatak Obraćanja

Sedmo načelo večne sigurnosti se sastoji u tome da dobro zapamtimo da greh koji se stalno pojavljuje ukazuje na nedostatak obraćenja. Ovo je suština (I Jovanove 3:6-10), gde se koristi i govori se u sadašnjem vremenu.

Greha koji je stalno tu ne ukazuje na gubitak spasenja. Ako na nešto ukazuje, onda bi to moglo biti na činjenicu da takva osoba nikad i nije bila spašena. Ljudi često upiru prstom na pojedinca govoreći; „Izašao je pred zajednicu tvrdeći da veruje u Isusa, ali nikad to nije pokazao i dokazao svojim životom.“ Kako god bilo, sam

izlazak pred zajednicu ne znači da je osoba uistinu spašena, niti to što neko kaže da veruje ne znači da taj čovek ima uistinu veru koja spašava.

Pitanje s kojim bi u takvim slučajevima trebalo započeti je: „Da li je takva osoba ikada bila spašena? Da li je takva osoba ikada doživela i živela obraćenje u punom i istinskom značenju te reči?“

Ostajanje, ustrajavanje u grehu, stalna prisutnost greha ukazuje na nepostojanje, nedostatak obraćenja.

H. Savršenstvo Ne Postižemo U Ovom Životu

Osmo načelo večne sigurnosti je da savršenstvo ne postižemo u ovom životu. Vernici će počinjati greh dok su god živi u ovom životu. Niko neće postići savršenstvo u ovom životu. Ako bi morali postići savršenstvo u svrhu da ostanemo spašeni, onda je svaki vernik u popriličnoj nevolji. Ako ima neko ko bi mogao postići savršenstvo u ovom životu, to bi svakako pošlo za rukom apostolu Pavlu, pa ipak on piše: **... još nisam savršen** (Filipljani 3:12-14).

U I Timoteju 1:15 piše Pavle pred kraj svog života i kaže: **Ovo je istina i zaslužuje da bude prihvaćeno u potpunosti: Hristos Isus je došao na svet da spasi grešnike – od kojih sam najgori ja.** On nije koristio prošlo vreme: „bio sam najgori“, već koristi sadašnje vreme: „najgori sam“.

I. Razlika Između Pozicije i Prakse

Deveto načelo večne sigurnosti jeste da postoji razlika između pozicije i prakse. Nešto može biti istina poziciono (položajno), iako praksa to ne mora pokazivati. Možda je za to najbolji primjer Crkva u Korintu. Pavle se odnosi prema Korintskoj crkvi poziciono, s obzirom na njihov položaj, s obzirom na njihov položaj jer su posvećena crkva (I Korinćanima 1:2). Ali što se tiče njihove prakse, oni su crkva koja je u najgorem stanju u Novom Zavetu. Postoji razlika između pozicije i prakse, međutim loša praksa ne znači da je pozicija izgubljena.

J. Odnos Između Dela i Spasenja

Deseto načelo jeste to da imamo na umu da kada bi dela bila neophodna za spasenje onda bi spasenje bilo po delima.

U Rimljanima 4:4-6 Pavle kaže: **Onome koji radi, plata se ne računa kao dar, nego kao ono što mu se duguje. A onom koji ne radi, ali veruje u onoga koji opravdava bezbožnika, vera se računa u pravednost. Tako i David govori o blaženosti čoveka kome Bog računa pravednost bez dela.**

Galatima 2:21: **Ne odbacujem Božiju milost. Jer ako pravednost dolazi posredstvom Zakona, onda je Hristos uzalud umro.**

II Timoteju 1:9: **Koji nas je spasao i svetim pozivom pozvao – ne zbog naših dela, nego zbog svog nauma i milosti. Ta milost nam je dana u Hristu Isusu pre postanka sveta.**

Stoga, ako su dela neophodna da zadržimo spasenje, onda je spasenje u konačnici posredstvom dela. Pa ipak, Biblija u punini svog sadržaja uči da je spasenje, po milosti kroz veru i da je odvojeno od dela.

III. DOKAZI ZA VEČNU SIGURNOST

Treća glavna kategorija večne sigurnosti je pitanje: „Koji su dokazi večne sigurnosti?“ Zbog toga što ima toliko mnogo otkrivenja koja se tiču večne sigurnosti kategorizovaćemo i razvrstati ove dokaze u sedamnaest područja.

A. Bog Otac

Prvo područje dokaza koji se tiču večne sigurnosti su razlozi koji ovise o Bogu Ocu. U odnosu na Boga Oca večna sigurnost se temelji na četiri razloga.

1. Suvereni Cilj Božiji

Rimljani 8:28-30, govore nam o suverenim ciljevima Božijim, kada Pavle govori o onima koji su opravdani da će biti proslavljeni. Pavle nam ne kaže da će samo neke koji su istinski spašeni Bog sačuvati do kraja i učiniti svoje delo. Ne kaže nam da će samo neki koji su opravdani konačno biti i proslavljeni. Ono što nam kaže jeste da oni koje je Bog opravdao imaju zagwarantovano proslavljenje i ta garancija dolazi od Boga Oca.

Drugi stih koji se tiče ovisnosti večne sigurnosti sa suverenom cilja Boga Oca je u I Korinćanima 1:8: **On će vas i učvršćivati do kraja.** Ovo je obećanje za sve vernike. Svaki će biti učvršćivan do kraja.

Nadalje, Efežani 1:4, 11, 12, govore da su vernici izabrani da donesu slavu Bogu. Ako Bog zna da će osoba izgubiti spasenje, ne bi ga izabrao ni da otpočne s njim; sama činjenica Božijeg izbora prema pojedincu ukazuje i istovremeno garantuje večnu sigurnost.

Efescima 2:7 razvijaju suverenost Božije namere (cilja) još dalje od ovoga: **Da bi u budućim vremenima pokazao preobilno bogatstvo svoje milosti prema nama u Hristu Isusu.**

Oni koji drže, uživaju, milost Božijeg spasenja u ovom životu, primiće još veće očitovanje Božije milosti u **budućim vremenima**, u životu koji sledi. Ovo obećanje je garancija večnog spasenja.

Idemo dalje; Filipljani 2:12-13 govore nam da Bog čini u verniku da vernik izvršava Božiju volju. Ne samo da je zadobijanje spasenja delo Božije, već je i zadržavanje

spasenja delo Božije. Razlog zašto se spasenje ne može izgubiti je taj što to ne ovisi o verniku, već ovisi o Bogu Ocu i suverenosti Njegovih odluka.

Još jedan stih koji govori o suverenosti Njegove odluke je u Jevrejima 2:10, stih govori da je On odlučio **...da bi mnoge sinove doveo u slavu.**

2. Očeva Moć Da Sačuva

Drugi razlog koji pokazuje zavisnost o Bogu Ocu temelji se na činjenici Očeve moći da sačuva. Činjenica da On ima moć da sačuva znači da će On i sačuvati. Jovan 10:25-29, ističe da će im Bog dati večni život i da nikad neće propasti. Onaj koji je spašen ima večni život i ako reč večni išta znači, onda znači upravo to – večni. Ako bi neko mogao izgubiti spasenje, u tom slučaju nebi imao večni život, imao bi privremeni život. Jovan ide još dalje naglašavajući ovu činjenicu, ne samo da im je Bog dao večni život, već tvrdi: **... nikada neće propasti.**

Rimljani 4:21 kaže: **Potpuno uveren da Bog može da učini ono što je obećao.** I zato što je Bog obećao verniku, On će to učiniti.

Rimljani 8:28-30 nam govori da je On predodredio, pozvao, opravdao, i da će On proslaviti. Ovaj odlomak nam jako jasno pokazuje da je svaki onaj koji veruje: pozvan, opravdan, pa će stoga biti i proslavljen.

Rimljani 14:4: **Ko si ti da osuđuješ tuđeg slugu? On svom Gospodaru stoji ili pada. A stajaće jer je Gospod u stanju da ga podrži.**

Zato jer Bog može učiniti da čovek stoji, čovek će stajati.

Kološanima 3:3; govori o tome da je naš život skriven u Bogu; to je i razlog zašto je skriven, da nas Moć Božija sačuva spašenima.

II Timoteju 2:12 nas uči da je On sposoban da održi ono na šta se obavezao. Vernici su sada obavezali sebe za Njega. Njegova su obaveza i On može, On ima moć, Moćan je da ih sačuva.

Prema I Solunjanima 5:23; Moć Božija očituje se u tome da će On očuvati, očuvati za savršeno posvećenje tela, duše i duha. Jer On koji je pozvao, Bog Otac, biće taj koji će to i učiniti. I ovaj stih naglašava večnu sigurnost koju nam garantuje Moć Božija koja nas čuva.

Jevrejima 7:25 ističe da će vernici biti sasvim, u potpunosti, spašeni; Božijom Moći će spasenje biti dovršeno. Ako možemo izgubiti spasenje, onda to nije potpuno spasenje, već nepotpuno i Božija Moć je u tom slučaju ograničena.

Još jedan primer Moći Božije da sačuva nalazimo u Judinoj Poslanici, 24 stih, u kojem nas se sa potpunim pouzdanjem podučava da je Bog moćan da sačuva vernika od pada i postavi ga bez mane pred Svoj Tron.

Znači uz suverenost odluke Božije, drugi razlog je što spasenje ovisi o Bogu Ocu i Očevoj Moći da sačuva.

3. Božja Beskrajna Ljubav

Treći razlog večne sigurnosti jeste ovisnost o Bogu Ocu i to zbog Božije beskrajne ljubavi. Rimljani 5:7-10, nam kažu da ako je Bog poslao svog Sina da umre za nas kada smo još bili Njegovi neprijatelji, možemo biti potpuno sigurni da će nas čuvati i sačuvati sada kada smo prijatelji. Bog je dokazao svoju ljubav šaljući svog Sina da umre za naše grehe dok smo još bili Njegovi neprijatelji. Ako je Bog bio voljan da nam omogući spasenje dok smo bili Njegovi neprijatelji, Ljubav Božija daje nam svu potrebnu sigurnost da će nas On sačuvati sada kada smo Njegovi prijatelji.

Još bolje, Efežani 1:4 kažu da nas je izabrao u ljubavi. Kroz svoju ljubav On nas je izabrao da nas sačuva.

4. Obećanje Božije

Četvrti razlog zašto večna sigurnost ovisi o Bogu Ocu temeljen je na obećanju Božijem. Gospod je dao tačno određena obećanja o večnoj sigurnosti, a Božija obećanja nikada ne mogu biti anulirana, obezvređena; ona nisu prazna. Jovan 3:16 kaže da se onaj koji veruje neće izgubiti, neće propasti. Ako bi vernik mogao izgubiti spasenje i završiti u paklu, onda bi se očigledno onaj koji veruje mogao izgubiti, propasti. Ali, prema ovom odlomku, jednom kada osoba prihvati Isusa kao svog Spasitelja, svog Hrista, jednostavno se više neće izgubiti, neće propasti.

Onda nas u Jovanu 5:24, Jovan podučava da je vernik već prešao iz smrti u život. Obećanje je da već imamo večni život, zato šta smo prešli iz duhovne smrti u duhovni život, a duhovni život je večni život. Pisma uvek naglašavaju da vernik ima večni život u sadašnjem vremenu. Ako to može biti izgubljeno; u tom slučaju nije večno već privremeno i prolazno.

U Jevrejima 6:16-19, Pisac temelji svoju argumentaciju na Božijem obećanju, na zakletvi Božijoj. Sadržaj obećanja i zakletva jeste da će vernici biti sačuvani. Ovo su razlozi za večnu sigurnost koji zavise; utemeljeni su u Bogu Ocu.

B. Bog Sin

Drugo područje za izvlačenje dokaza i uverenja večne sigurnosti jesu razlozi koji zavise o Bogu Sinu. Jedan od ključnih odlomaka za ove zaključke je u Rimljanima 8:34-39: ***Ko će ih osuditi? Zar Hristos Isus koji je umro, štoviše i vaskrsao, koji je Bogu s desna i zauzima se za nas? Ko će nas rastaviti od Hristove ljubavi? Zar nevolja, ili pritešnjenost, ili progon, ili glad, ili golotinja, ili opasnost, ili mač? Kao što je zapisano, radi tebe nas povazdan ubijaju, smatraju nas ovcama za klanje. Ali u svemu tome nadmoćno pobeđujemo kroz Onoga koji nas je zavoleo. Ubeđen sam, naime, da nas ni smrt, ni život, ni anđeli, ni poglavarstva, ni sadašnjost, ni budućnost, ni sile, ni visine, ni dubine, ni bilo šta drugo šta je stvoreno, ne mogu rastaviti od ljubavi Božije koja je u Hristu Isusu našem Gospodu.***

Ima šest razloga u kojima večna sigurnost ovisi o Bogu Sinu.

1. On Je Zauvek Poneo Našu Osudu

Prvi razlog koji ukazuje na zavisnost večne sigurnosti o Bogu Sinu je taj što nas Biblija uči da je Mesija morao da umre i da je Svojom smrću On poneo našu osudu zauvek. On nije poneo na sebi osudu za grehe koji su do tada bili počinjeni, jer kada je Isus umro naši gresi su još uvek bili budućnost. On nije umro samo za neke ili samo za deo naših greha, On je umro za sve naše grehe. Mesija je morao da umre i On je poneo našu osudu (Jevrejima 5:8-9; I Jovanova 2:2).

2. Vernici Su Su-Naslednici Njegovog Vaskrslog Života

Drugi razlog koji povezuje večnu sigurnost sa Bogom Sinom jeste taj da je Hristos vaskrsnuo i vernici su sunaslednici Njegovog vaskrslog života (Rimljani 4:25; Efescima 2:6). Činjenica da smo sunaslednici Njegovog vaskrslog života naglašava da vaskrsli život nije nešto što se može izgubiti.

3. Rad Mesije Kao Advokata

Treći razlog o tome zašto večna sigurnost ovisi o Bogu Sinu jeste u sadašnjem radu Hrista kao našeg **Advokata** (I Jovanova 1:1-2:2). On radi sa našim gresima, kao **Advokat**, sa gresima u našem životu, životu vernika, ali nikad tako da nam pretili da ćemo izgubiti spasenje. Zbog toga što je naš Advokat, koji radi za našu dobrobit, On radi i sa našim gresima, ali ne tako da izgubimo spasenje.

4. Hristov Rad u Posredovanju

Četvrti razlog da večnu sigurnost stavimo u ovisnost o Bogu Sinu je Njegov rad u kojem On posreduje za nas. Hristos posreduje za nas tako da se niko ne izgubi. On je posredovao dok je bio još na zemlji (Jovan 17:1-26), On i dalje posreduje za nas (Rimljani 8:34; Jevrejima 7:25).

5. Hristova Uloga Pastira

Peti razlog da večnu sigurnost stavimo u ovisnost o Bogu Sinu temelji se na Hristovoj ulozi pastira, koja je tako predivno opisana u Jovan 10:27-29. Vršeci svoju dužnost pastira, On ističe tri stvari.

Prvo, vernici imaju večni život. Još jednom, reč večni mora značiti upravo to što kaže. Ako je to život večni, onda je večan. Ako se može izgubiti, onda nije večan nego privremen.

Drugo, nikada se neće izgubiti ili propasti. Bez obzira na to šta ovce rade, nikada se neće izgubiti.

Treće, niko ih ne može ugrabiti iz Njegove ruke. Niko nema moć ili sposobnost da ih ugrabi iz Njegove ruke.

6. Svrha Hristovog Dela Otkupljenja

Šesti razlog zašto večna sigurnost ovisi o Bogu Sinu je temeljena na samoj svrsi Hristovog dela otkupljenja. Šta je cilj ili svrha Njegovog dela otkupljenja? Efescima 5:25-27 kažu da je On umro da pročisti Crkvu tako da ona bude bez mrlje i bez mane. I to je upravo ono šta On namerava da učini: da pročisti Crkvu, tako da ona bude bez mrlje i bez mane. Sigurno je da ako ijedan deo tela može da izgubi spasenje, to bi svakako bila mrlja, bila bi mana.

Jevrejima 5:9 nas uči da je Gospod učinio Hrista začetnikom večnog spasenja. To je spasenje kakvo vernici sada imaju, a ako je večno, ne može odjednom postati privremeno.

I Petrova 3:18 uči da je Isus patio, trpio jednom za greh da nas privede ka Bogu. Ako može da se izgubi spasenje, pa onda da se ponovo bude spašen, Hristos bi trebao da trpi više od jednom. Ali On je patio jednom za grehe da nas privede Bogu. I priveo nas je Bogu za stalno.

C. Bog Duh Sveti

Treće područje dokaza koji se tiču večne sigurnosti su razlozi koji ovise o Bogu Duhu Svetom. Pet je takvih razloga.

1. Rad Duha Svetog u Regeneraciji

Prvi razlog da večna sigurnost ovisi o Duhu Svetom tiče se Njegovog dela regeneracije. II Korinćanima 5:17 kaže da je **sve novo nastalo**; Galaćanima 6:15 objavljuje verniku da je **ново створenje** ili stvaranje; Efescima 2:10 uči da su vernici **stvoreni u Hristu Isusu**. Delo regeneracije čini osobu novim stvorenjem ili novim stvaranjem.

Delo regeneracije nije delo koje bi se moglo poništiti ili opozvati. Čovek je generisan (stvoren) u sferu prirodnog, prirodnim rođenjem. Jednom kada je rođen u prirodni svet, porođaj se ne može poništiti, ne može se opozvati. Osoba ne može ponovno postati fetus i još jednom se vratiti u majčinu utrobu. Jednom kada je van maternice, to je za stalno, jer se delo prirodnog rađanja ne može poništiti. Na isti taj način, u istom značenju, delo ponovnog stvaranja ili regeneracije ili nanovo rođenje, ne može se poništiti, ne može se opozvati.

2. Služba Prebivanja Duha Svetoga

Drugi razlog zašto večna sigurnost ovisi o Duhu Svetom je u Njegovoj službi prebivanja. Kada Biblija govori o tome da Duh Sveti prebiva u verniku, to radi naglašavajući da kada On jednom dođe da prebiva u verniku, On u njemu prebiva stalno, večno i zauvek (Jovan 14:16-17; I Korinćanima 6:19; Efescima 2:22; I Jovanova 2:27). Duh Sveti se nastanjuje u verniku zauvek. Ako On nije tu zauvek, onda to i nije zauvek, već je samo privremeno.

3. Služba Duha Svetoga Krštenje Duhom Svetim

Treći razlog da večna sigurnost ovisi o Duhu Svetom je služba Duha u krštenju. Krštenjem Duhom Svetim vernik postaje životno pridružen Hristu (I Korinćanima 12:13) i postaje član ili deo Njegovog Tela. Ne postoji niti naznaka da neko može da ispadne iz Tela.

4. Služba Duha Svetog Pečaćenje Duhom Svetim

Četvrti razlog da večna sigurnost ovisi o Duhu Svetom je Njegova služba Pečaćenja. Duh Sveti uistinu Pečati, a razlog ili svrha zapečaćenja vernika u Hristu je ta da on više nikad ne može da otpadne. Očigledan naglasak toga da je vernik zapečaćen jeste da to nije nešto privremeno, niti nešto što traje dok osoba prestane da veruje, već je vernik zapečaćen do dana otkupljenja. Budući je zapečaćen, verniku je konačno otkupljenje zagarantovano. Možda je upravo ova služba pečaćenja Duha Svetog najvažnija u ovom naglašavanju večne sigurnosti (II Korinćanima 1:21-22; Efescima 1:13-14; 4:30).

5. Moć Duha Svetog

Peti razlog zašto večna sigurnost ovisi o Duhu Svetom je moć Duha Svetog. Filipljani 1:6 iznose činjenicu da će Duh Sveti dovršiti delo koje je On započeo. On je započeo delo spasenja u nama i On će to delo i da dovrši.

Zaključak: Ovo su razlozi zbog kojih večna sigurnost zavisi o Bogu Duhu Svetom. Stoga, sva tri člana Trojstva imaju udela u stvarnosti večne sigurnosti.

D. Večna Sigurnost u Rimljanima 8:1-39

Četvrto područje dokaza o večnoj sigurnosti temelji se na podužem odlomku u Rimljanima 8:1-39, kojeg ćemo ukratko preći naglašavajući delove koji se tiču podučavanja o večnoj sigurnosti.

Stih 1: ***Nikakve dakle sada osude onima koji su u Hristu Isusu*** znači da vernik više nije ni pod kakvom osudom, bez obzira koliko on lično često počinjao greh.

Stihovi 2-8: Vernik je oslobođen od Zakona, i Zakon više ne može da ga osudi.

Stihovi 9-13: Božanska priroda je sada prisutna u verniku i ta Božanska priroda nije sposobna, ne može duhovno da umre.

Stihovi 14-17: Vernik je sada naslednik Božiji; i kao naslednik, neće izgubiti svoju baštinu.

Stihovi 28-30: Božiji cilj je da svaki onaj koji je ***opravdan***, a svaki vernik je opravdan, jednog dana bude ***proslavljen***.

Stihovi 31-33: Pavle naglašava izvršenje Božijeg cilja, uistinu onaj kojeg je On opravdao, On će i proslaviti jer On neće prihvatiti nikakve **optužbe** protiv Njegovih **izabranih**.

Stih 34: u svetlu onoga što je Hristos uradio, verniku je zagantovana večna sigurnost.

Stihovi 35-39: Pavle ističe nemogućnost nebeskih i svetovnih stvari da sačuvaju bilo koga večno. Vernici nemaju tu moć da se sačuvaju, stoga je Gospod taj koji će da ih sačuva. S druge strane, ovi stihovi još snažnije naglašavaju da nema ništa, apsolutno ništa, što nas može rastaviti od ljubavi Božije. Ništa izvan nas, ništa u nama, čak ni mi sami sebe; **... ne može da nas rastavi od ljubavi Božije**.

E. Značenje Reči „Večno“

Peto područje dokaza za večnu sigurnost temelji se na samom značenju reči „večno“. Samo značenje reči „večno“ otklanja bilo kakvu mogućnost gubitka spasenja, jer ako „večno“ išta znači, onda znači „zauvek“. Ako neko može da izgubi spasenje, onda spasenje nije večno, već privremeno. U naše spasenje uključeno je deset večnih stvari:

Prvo, postoji večni plan koji Bog ima za naše živote (Efescima 3:10-11).

Drugo, temeljeno na onome što je Hristos učinio mi sada imamo **večno spasenje** (Jevrejima 5:9).

Treće, imamo **večno otkupljenje** (Jevrejima 9:12).

Četvrto, vernici imaju **večnu baštinu** (Jevrejima 9:15).

Peto, oni koji imaju večno otkupljenje, baštinu i spasenje određeni su za **večnu slavu** (II Timoteju 2:10; I Petrova 5:10).

Šesto, imamo večnu nadu, zato što nam je garantovana večna slava (Titu 3:7; Jevrejima 6:17-19).

Sedmo, večna nada, zauzvrat donosi, **večnu utehu** (II Solunjanima 2:16).

Osmo, Bog je napravio **večan savez** sa nama, i zbog toga šta On jeste i zbog toga što je On garant saveza, On će nas sačuvati (Jevrejima 13:20).

Deveto, određeni smo za **večno kraljevstvo** (II Petrova 1:11).

Deseto, mi uistinu već imamo **večni život** sada, sad u ovom trenutku. To nije nešto što ćemo primiti tek posle smrti, već **večni život** imamo već sada (Jovan 3:14-16, 36; 6:47; 10:28; Titu 3:7).

Nikako ne može biti previše puta naglašeno to, da večni život mora da bude ono šta kaže: ako nije večni, ako ga osoba može izgubiti; onda je u pitanju samo nekakav privremeni život.

F. Mesijino Završeno Delo

Šesto područje dokaza za večnu sigurnost je Mesijino delo koje je završeno i kompletno, a govorimo o tome da su naši gresi još uvek bili budućnost u trenutku kada je Isus umro za njih. Kada je Isus umro za grehe sveta, On je umro za sve grehe sveta, ne samo za one grehe koji su do trenutka Njegove smrti bili počinjeni. Sama činjenica da je Isusovo delo završeno, činjenica da On ne mora da dođe i ponovno umre, ukazuje na to da oni koji su primili dobrobiti od Njegovog dela više ne mogu da ih izgube. Stoga, oni koji su primili spasenje više ne mogu da ga izgube, jer bi to zahtevalo od Mesije da još jednom učini celokupno Svoje delo (Jevrejima 10:12-18).

G. Vernici Su Čuvani Od Boga

Sedmo područje dokaza u korist večne sigurnosti temelji se na stihovima iz I Petrove 1:4-5, i ovdje je naglasak na reči **čuva**. Vernici su čuvani po veri i biće sačuvani do konačnog ispunjenja i ostvarenja. Bog je taj koji čuva. Kada bi spasenje uistinu ovisilo o verniku, svaki bi ga izgubio. Na sreću, večna sigurnost ovisi o delu Božijem i On će da nas sačuva.

H. Vernici Su Nova Stvorenja

Osmo područje dokaza u korist večne sigurnosti jeste to da je vernik **ново створење**, ili stvaranje (II Korinćanima 5:17). Činjenica da vernik jeste novo stvorenje pokazuje da on ne može u večnosti odjednom prestati da postoji. On je novo stvaranje, **ново створење**.

I. Spasenje Je Po Milosti

Deveto područje dokaza u korist večne sigurnosti je temeljeno na Efescima 2:8-9: **Ta milošću ste spašeni po veri! I to nije od vas, Božiji je to dar. Ne po delima, da se nebi ko pohvalio**. Baš kao što niko ne može postići spasenje po delima, već samo **po veri**, na isti način, niko ne može ni sačuvati spasenje svojim delima.

J. Poslušnost Mesije

Deseto područje dokaza je Poslušnost Mesije. Prema Jovanu 6:37-40, vernik je Poklon Boga Oca Svom Sinu zbog Sinovljeve poslušnosti. Zbog toga što je vernik Božiji poklon Sinu, On će ga zauvek zadržati.

K. Seme Evandjelja Prebiva

Jedanaesto područje dokaza u korist večne sigurnosti temeljeno je na I Jovanovoj 3:9, gde nas uči da seme prebiva. Seme je seme Evandjelja koje proizvodi večni život. Ovaj večni život bez prestanka ostaje; ni u jednom trenutku to seme nije izvan svoje adrese prebivanja.

L. Spasenje Je Besplatan Poklon

Dvanaesto područje dokaza u korist večne sigurnosti je činjenica da je spasenje besplatan poklon (Rimljani 11:29). Besplatan poklon nije uistinu besplatan ukoliko se može tražiti natrag. Kada ti Gospod da poklon, to je besplatan poklon Milosti; to nije nešto što će On uzeti natrag od onoga kome je On to poklonio. Spasenje uistinu jeste besplatan poklon.

M. Spasenje Je Rođenje

Trinaesto područje dokaza u korist večne sigurnosti je u tome da je spasenje također i rođenje, novo rođenje (Jovan 1:12; 3:3; Jakovljeva 1:18; I Petrova 1:3, 23). Činjenica da je spasenje ujedno i rođenje čini samo spasenje konačnim i nepromjenjivim. Baš kao što je fizičko rođenje deteta konačno i nepromjenjivo, jer se ne može vratiti u maternicu i krenuti iznova, jednako tako i vernik je ponovno rođen. I to ponovno rođenje je spasenje, i to ponovno rođenje je konačno i nepromjenjivo.

N. Vernik Ne Može Da Sačuva Sam Sebe

Četrnaesto područje dokaza u korist večne sigurnosti sastoji se u tome da vernik nema sposobnost da sebe sačuva spašenim, jednako kao što nema moći da sam sebe spasi (Galatima 3:3). Bog je taj koji spašava. Na isti način, Bog je Onaj koji će da nas sačuva spašenima.

O. Bog Je Platilo Najvišu Cenu

Petnaesto područje dokaza o večnoj sigurnosti je u tome da je Gospod platio najvišu cenu za vernike; krv Njegovog Sina. Isuviše je to velika cena da bi ih se Bog tek tako odrekao.

P. Gresi Se Kažnjavaju Bez Da Se Spasenje Izgubi

Šesnaesto područje dokaza u korist večne sigurnosti je istina iz Pisama da se počinjeni gresi kažnjavaju, ali nikada gubitkom spasenja. Na primer, I Korinćanima 1:1-5 opisuje slučaj gde istinski vernik živi i spava sa svojom maćehom. Pavle ovo osuđuje i kaže Crkvi da se mora provesti crkvena disciplina i **da se takav** (osoba koja je to učinila) **preda Satani na propast tela**. Primetite da on ne kaže duha nego govori o **telu** i nastavlja da bi se (nekako) **spasio duh**. Ovaj počinjeni greh je kažnjen isključenjem iz crkve, a ne gubitkom spasenja.

Drugi primer je u I Korinćanima 11:29-32, gde odlomak tretira sa članovima crkve u Korintu koji su na pogrešan način pristupali i vršili Gospodnju Večeru. Gospod ih je disciplinovao i kaznio ih na nekoliko različitih načina; slabosti, bolesti, čak i smrt. Ali ni u jednom trenutku On im nije pretio gubitkom spasenja. Stoga je Biblijski primer da se počinjeni gresi kažnjavaju, ali nikada gubitkom spasenja.

Q. Svrha Upozorenja i Poticanja

Sedamnaesto područje dokaza koji se tiču večne sigurnosti govori o svrsi upozorenja i poticanja. Ako njihova svrha nije da ljude uplaše gubitkom spasenja, koja je onda svrha upozorenja i poticanja? Ova Biblijska upozorenja i poticanja nikada se ne temelje na opasnosti od gubitka spasenja. Ona su tu da pokažu da Gospod radi žurno i želi da čovek učestvuje u tom delu očuvanja; Gospod je taj koji će sačuvati vernike, ali je potrebno da vernici žive pravednim životima. Opominjanja na pravedan život uvek idu zajedno sa obećanjem milosti koja je dovoljna. Ako je osoba voljna osloniti se i uzdati se u Gospoda, Gospod će ga nositi. Svrha ovih upozorenja i poticanja je da nas podstaknu da uđemo u još dublje područje vere i još snažniji molitveni život. Ova upozorenja i poticanja ukazuju na dužnost, ne na sposobnost. Ona služe kao zabrane i pisana su da ukažu šta treba da se čini, a šta ne treba da se čini, šta smo dužni da izvršavamo, šta nismo dužni izvršavati. Međutim, upozorenja i poticanja nisu pisana da bi nas upozorili da ćemo u slučaju neposlušnosti izgubiti spasenje.

IV. PROBLEMATIČNI ODLOMCI U ODNOSU NA VEČNU SIGURNOST

Četvrta glavna kategorija u ovom studiju večne sigurnosti jeste studija o problematičnim odlomcima unutar Pisama. Različite grupe koriste određene stihove u pokušaju da dokažu da osoba može da izgubi spasenje. Ne koriste svi oni iste stihove. Stoga, pokušavajući odgovoriti na sve te različite argumente od strane različitih grupa i izvora, pomoći će nam ako sve te odlomke kategorizujemo u šesnaest područja.

A. U Odnosu Na Dispenzacionalno Pogrešne Primene

Prvo područje ovih odlomaka, koje ljudi koriste da bi ukazali na mogućnost gubitka spasenja su Pisma, koja se dispenzacionalno pogrešno tumače. Ovi odlomci ne tretiraju sa individualnim spasenjem u Vremenu Milosti, već tretiraju sa Izraelom kao nacijom u nekim drugim vremenskim periodima.

1. Odlomci u Jezekilju

Jedan takav odlomak je Jezekilju 18:20-26: ***Ona duša koja zgreši, ta će i umreti. Sin neće snositi bezakonje očevo, a otac neće snositi bezakonje sinovo. Na pravedniku će biti pravednost njegova, a na zlotvorniku biće zloća njegova. No ako se zlotvornik odvrati od svih svojih greha što ih je počinio i stane držati sve moje odredbe i činiti pravicu i pravdu, živeće, neće umreti. Nikakvi njegovi prestupi što ih je počinio neće mu se spominjati; zbog pravednosti njegove što ju je činio, živeće. Zar je meni imalo stalo da umre zlotvornik – reč je Gospoda Gospoda, - a ne da se odvrati od putova svojih i živi? Ali kad se pravednik odvrati od pravednosti svoje i počini bezakonje, i stane činiti gnusobe kako ih čini zlotvornik – hoće li živeti? Sva pravednost njegova što ju je činio neće se spominjati; zbog njegove nevernosti kojom se izneverio i zbog greha njegova što ga je počinio – zbog njih će umreti. A vi kažete – Put Gospodinov nije prav, čuj sad, dome Izraelov; Moj put da nije prav? Nisu li***

vaši putovi nepravi? Kad se pravednik odvrti od pravednosti svoje te počini bezakonje pa zbog toga umre, umreće s bezakonja svoga što ga je počinio.

Zajedno s tim dolazi i Jezekilj 33:7-9: ***A tebe sam, sine čovečji, tebe sam postavio za stražara domu Izraelovu; pa kad čuješ reči iz usta mojih, opomeni ih od mene. Kad zlotvoru rekнем; zlotvore, zacelo ćeš umreti!, a ti ne progovoriš kako bi opomenuo zlotvora da se odvrti od svoga puta, taj će zlotvor umreti s bezakonja svoga, ali ću njegovu krv tražiti iz tvoje ruke. No ako ti opomeneš zlotvora da se odvrti od svoga puta, a on se ne odvrti od puta svojega, on će umreti s bezakonja svoga, ali ti si spasio život svoj.***

Neke grupe koriste ove stihove da bi učili da vernik može izgubiti svoje spasenje. Ali ovi odlomci u stvari ne govore o duhovnom spasenju pojedinaca. Oni govore o Izraelu kao naciji pod Mojsijevim Zakonom, o pojedinačnoj odgovornosti, o fizičkom životu i o fizičkoj smrti. Ako ovi odlomci govore o duhovnom spasenju i o duhovnoj smrti, onda se duhovno spasenje postiže delima. Odlomak kaže da „ako činiš sve ove stvari, ako držiš ove zapovedi, živećeš.“ E sad, ukoliko reč „živeti“ jeste duhovni život, duhovno spasenje, to bi značilo da se spasenje postiže delima Zakona!

Pa ipak, Biblija uči upravo suprotno: niko se nikada nije spasio delima Zakona. Spasenje je milost kroz veru plus ništa. Spasenje se ne postiže delima. Međutim, uživanje fizičkog života i uživanje dugog života pod Mojsijevim Zakonom bilo je temeljeno na pridržavanju Zakona. Ukoliko je čovek bio pravedan pod Zakonom, u smislu da je živio usklađujući se prema Zakonu, ali je posle u svom životu postao neposlušan, takav bi bio kažnjen po Zakonu, čak do tačke fizičke smrti.

Uzmimo Mojsijev slučaj, većinu svog života usklađivao se sa Božijim standardom pravednosti i bio je najponizniji čovek pred Gospodom. Ali jednog dana nije poslušao Gospoda i, kao kaznu, Gospod mu je rekao, da će i on također umreti u Pustinjskom Lutanju. On će moći samo da vidi Zemlju, ali mu neće biti omogućeno da uđe u nju. Sada pitam; da li je Mojsije izgubio svoje spasenje? Ne, naravno da nije. Ali izgubio je privilegij da mu bude dozvoljeno umreti unutar Obećane Zemlje. Ovi stihovi se, stoga, ne odnose na pojedinačno spasenje, već se odnose na Izrael u vremenu pod Zakonom. Oni tretiraju sa odgovornošću. Tretiraju sa fizičkim životom i fizičkom smrti u direktnoj povezanosti sa pridržavanjem Mojsijevog Zakona.

2. Odlomci u Mateju

Sledeći odlomak koji je dispencionalno pogrešno protumačen je Matej 18:21-35; u njemu Isus tretira sa pitanjem oprosta bratu i priča nam priču o sluzi koji neće da oprost. On potom izvodi zaključak, da ukoliko vernik ne oprost drugima, ne treba da očekuje da će mu biti oprosteno (stih 35). Ako ovo znači da je jedan od načina da se izgubi spasenje, ne oprostiti braći, onda ponovno dolazimo do istog zaključka; spasenje postizemo delima.

Međutim, u ovom kontekstu nije u pitanju oprost spasenja, već se radi o oprostunutar porodice. Oprost spasenja je način na koji pojedinac ulazi u Božiju porodicu, i jedini način da se primi oprost spasenja je milost kroz veru odvojeno od dela. Ali kada se nalazimo unutar porodice, greh u životu vernika, kao što je

zadržati gnev protiv brata, može prouzrokovati prekid odnosa unutar porodice Božije. I svakako može dovesti do prekida odnosa između vernika i Boga Oca. Način na koji vernik prima porodični oprost ja tako da prizna svoje grehe (I Jovanova 1:9). Poanta ovoga što nam je predloženo u Mateju je da priznanje greha neće doneti porodični oprost ukoliko onaj koji ih priznaje nije voljan da oprost onima koji su njega povredili ili ga nekako oštetili. Stoga, Matej 18:21-35 tretira sa porodičnim oprostom, a ne sa oprostom spasenja. Tako da se i ovaj odlomak pogrešno razume i tumači.

Još jedan odlomak koji se često tumači dispencionalno pogrešno je u Mateju 24:13: **Ali ko ustraje do svršetka, taj će se spasiti.**

„Samo oni koji ustraju do kraja će se spasiti,“ i onda se ovaj stih koristi da se pokaže da osoba mora da ustraje u pravednosti **do svršetka** da bi sigurno bila spašena. Međutim, u ovom kontekstu Isus ne tretira sa pojedinačnim spasenjem vernika. On tretira sa Nacijom Izraela u vremenu Velike Nevolje. Na kraju te Nevolje, svi Jevreji koji tada budu na životu biće duhovno spašeni. Ali neće svi Jevreji koji budu na životu kada započne Velika Nevolja doživeti kraj Nevolje. Stoga, samo oni pripadnici Jevrejskog naroda koji prežive Nevolju fizički ustrajaće **do svršetka**, i biće spašeni na kraju. „Ustrajati“ se ovde odnosi na fizičko izdržavanje: oni koji fizički prežive do samog kraja Nevolje, definitivno će biti spašeni, zato jer mnogi odlomci u Pismu uče da će svi Jevreji koji budu živeli na kraju Velike Nevolje biti spašeni. Tako da se i ovaj odlomak često tumači dispencionalno pogrešno.

Zaključci: nijedan od ovih odlomaka koji ljudi koriste i pogrešno ih dispencionalno tumače, ne uči ono šta bi oni želeli da uče; da osoba koja je vernik i spašena je milošću kroz veru može da izgubi spasenje. U svim ovim odlomcima, autor tretira nešto drugo, ne samo individualno spasenje. Ili se tretira Izrael kao nacija, ili se tretira fizički život i fizička smrt pod Zakonom, ili se tretira oprost unutar porodice, a ne oprost spasenja.

B. U Odnosu Na Lažne Učitelje

Drugo područje odlomaka koje ljudi koriste da pokažu kako osoba može izgubiti spasenje su oni koji govore o lažnim učiteljima, koji ustvari nikada nisu ni bili spašeni, nisu ni bili vernici.

Jedan takav odlomak je Matej 7:15: **A čuvajte se lažnih proroka, koji dolaze k vama u ruhu ovčjemu, a iznutra su vuci grabežljivi.**

Neki ljudi koriste ovaj odlomak da bi pokazali kako osoba može da izgubi spasenje ukoliko se osoba pruruši, zamaskira u ovčje runo. Ali Isus ovde ne tretira sa ljudima koji su bili vernici pa postali lažni učitelji, već tretira sa ljudima koji nikada nisu ni bili spašeni. Oni nikada nisu bili „ovce“, već su uvek bili „vukovi“ koji se pretvaraju da su ovce. Ti ljudi nikada nisu ni bili spašeni, pa stoga ne mogu da izgube nešto šta nikada nisu ni imali.

Drugi odlomak se nalazi u Delima 20:29-30: **Jer ja znam ovo: posle mog odlaska ući će među vas vuci okrutni koji ne štede stada. I između vas samih ustaće ljudi koji će govoriti iskrivljeni nauk da bi odvucli učenike sa sobom.**

Evo i ovde poruke koja tretira sa lažnim učiteljima, bilo da se radi o lažnim učiteljima koji će ući izvana ili o lažnim učiteljima koji će ustati iznutra. Kako god bilo, ni u jednom od ova dva slučaja ti ljudi uopšte nisu ni spašeni. Obe grupe se jasno razlikuju od učenika koji jesu vernici. Ovo je još jedan odlomak koji jednostavno govori o lažnim učiteljima i to je to. Ljudi o kojima je reč nisu ni bili spašeni, stoga ovaj odlomak ne podučava da osoba može da izgubi spasenje.

Treći odlomak spada u ovu istu kategoriju, a nalazi se u Rimljanima 16:17-18: ***Zaklinjem vas, braćo, čuvajte se onih koji izazivaju razdore i sablazni protivno nauku koji ste vi naučili, i uklonite se od njih. Jer takvi ne služe Gospodu našem Isusu Hristu, nego svom trbuhu, te slatkim i laskavim rečima zavode srca nedužnih.***

Još jednom, ova dva stiha govore o lažnim učiteljima koji iskvaruju crkvu, ali ovi stihovi ne govore da su ti lažni učitelji ljudi koji su bili spašeni pa onda izgubili spasenje. Ovo je još jedan odlomak koji tretira sa lažnim učiteljima, ne sa gubitkom spasenja.

Četvrti odlomak se nalazi u II Korinćanima 11:13-15: ***Jer takvi su ljudi lažni apostoli, podmukli radnici koji se pretvaraju u apostole Hristove. Nije ni čudo! Ta sam se Satana pretvara u anđela svetlosti. Nije to dakle ništa posebno ako se i sluge njegove pretvaraju u sluge pravednosti. Svršetak će im biti po delima njihovim.***

Evo još jednog odlomka koji govori o lažnim učiteljima, a ne o ljudima koji su izgubili svoje spasenje. Stih 13 govori ***lažni apostoli***, a u stihu 15 ti ljudi se nazivaju ***sluge*** Satane, ne naziva ih se Hristovim slugama. Nadalje, nigde ovaj odlomak ne tvrdi da su ti ljudi ***apostoli Hristovi***, već kaže da se prurušavaju da bi zvučali i izgledali kao da jesu apostoli Hristovi. Stih 15 ne tvrdi, „oni su bili sluge pravednosti“, već kaže ***da se oni pretvaraju u sluge pravednosti***. Znači, oni glume da su istinski vernici, pokušavaju da oponašaju istinske vernike, ali oni nisu istinski vernici. Od samog početka oni su lažni učitelji, lažni apostoli. Od samog početka ti ljudi su ***sluge i apostoli Satane***, ne Gospoda Isusa Hrista. Stoga je ovo još jedan odlomak koji govori o lažnim učiteljima koji nikada nisu ni bili spašeni; ne govori o ljudima koji su bili spašeni, pa onda izgubili svoje spasenje.

Peti odlomak koji pripada ovoj kategoriji je I Timoteju 4:1-2: ***A Duh izričito veli da će u poslednja vremena neki otpasti od vere priklanjajući se prevarnim duhovima i naucima zlođuha, podlegavši licemerju lažljivaca ožigosanih u vlastitoj savesti.***

Ovaj odlomak takođe tretira sa pitanjem lažnih učitelja koji nikada nisu ni bili spašeni. Ovo je područje otpadništva. Temeljno značenje otpadništva je: „kada osoba otpadne od vere koju je ispovedala da ima, ali je uistinu nikada nije imala.“ Govorimo o ljudima koji proizvode jedno izvanjsko pokazivanje vere, koji za sebe tvrde da su vernici, ali onda, malo po malo, prepuštaju se zavodljivim, demonskim duhovima i podučavaju lažne nauke. U konačnici, oni će postati otpadništvo od vere. Ovo je također primer o ljudima koji nikada nisu ni bili spašeni; bili su ubrajani među verne, unatoč činjenici da nikada nisu imali svoje lično spasenje.

Šesti odlomak koji ljudi često koriste nalazi se u II Petrovoj 2:1-22, sa posebnim osvrtom na stihove 19-22: **Obećavaju im slobodu, a sami su robovi pokvarenosti. Jer od koga je ko nadvladan, tomu i robuje. Ako su naime po spoznaji Gospoda i Spasitelja Isusa Hrista odbegli od prljavština sveta i ako se opet u njih upletu i budu nadvladani, poslednje stanje bude im gore od prvotnoga. Ta bolje bi im bilo da nisu spoznali puta pravednosti negoli, pošto ga spoznaše, okrenuti se od svete zapovedi koja im je predana. A dogodilo im se što veli istinita izreka: Pas okrenu k svojoj bljuvotini i okupana svinja valjanju u blatu.**

U čitavom ovom kontekstu, Petar tretira sa ljudima koji su lažni učitelji i koji nikada nisu ni bili spašeni.

Na primer, stih 1 tvrdi: **A bilo je u puku i lažnih proroka, kao što će i među vama biti lažnih učitelja koji će prokrijumčariti pogubna krivoverja, negirati Gospodara koji ih otkupi i nauči na se brzu propast.**

Stih 1 jasno nam otkriva o kome nam Petar govori: ne o ljudima koji su bili spašeni i izgubili spasenje, već o lažnim učiteljima koji su ušli u telo sa pogubnim krivoverjem, negirajući Gospodara koji ih je otkupio. Nadalje Petar kaže da su ti ljudi robovi pokvarenosti (stih 19); oni nikada nisu bili Hristovi robovi, koji su posle izgubili spasenje. To su ljudi koji su upoznali put pravednosti (stih 21); imaju jasnu spoznaju istine i nisu neznalice u pogledu Evanđelja. Ali odbacili su Evanđelje i potom su počeli da učestvuju u naučavanjima koja negiraju, odriču se istine koje se tiču Isusa Hrista. Još jednom, ovdje imamo odlomak koji nam govori o lažnim učiteljima; ne govori o ljudima koji su izgubili spasenje.

Sedmi odlomak u ovoj istoj kategoriji je I Jovanova 2:19: **Od nas su izašli, ali nisu bili naši. Jer kad bi bili od nas, ostali bi s nama. Ali oni izadoše kako bi se očitovali da nisu svi od nas.**

Još jednom, ovo je odlomak koji govori o ljudima koji su bili deo lokalnog tela, u onoj meri u kojoj govorimo o članstvu u lokalnoj zajednici, ali ti ljudi nikad nisu uistinu bili spašeni. Zato, kao što Jovan ističe, da su uistinu bili spašeni, ostali bi s nama. Nije rekao, oni su uistinu bili od nas, a onda su izgubili spasenje i otišli od nas; već kaže; od nas izadoše jer nikada nisu ni bili od nas. Da su uistinu bili vernici, ostali bi u tome. Znači, ovde je još jedan stih koji govori o lažnim učiteljima, lažnoj braći, ljudima koji nikada nisu bili spašeni, iako su se jedno vreme ubrajali u vernike.

Još jedan odlomak u ovoj kategoriji je Juda 3-19. Ovaj odlomak je sadržajno sličan II Petrovoj 2; govori o istoj grupi ljudi; ljudima koji su upoznali istinu, ljudima koji poznaju sadržaj Evanđelja, ali su to odbacili i počeli aktivno učestvovati u poučavanju nauka protiv Hrista. Radi se o istoj vrsti ljudi i o njima pišu i Juda i Petar. Još jednom, ovo su ljudi koji nikada nisu ni bili spašeni.

Ovi odlomci govore o lažnim učiteljima; oni ne tretiraju sa ljudima koji su stvarno bili spašeni pa onda izgubili svoje spasenje. Ovo su ljudi koji nikada nisu bili uistinu spašeni, ljudi koji su imali spoznanje istine, ali su je odbacili i onda aktivno počeli podučavati stvari protiv istine.

C. U Odnosu Na Razliku Između Reformacije i Istinskog Imanja Vere

Treće područje odlomaka koji ljudi koriste da bi pokazali da osoba može da izgubi spasenje su Spisi koji govore o spoljašnjoj promeni ili o izvanjskom ispovedanju vere, ali bez istinskog spasenja.

1. Spoljašnja Promena ili Ispovedanje

Jedan takav odlomak nalazimo u Mateju 7:22-23: ***Mnogi će mi reći u onaj dan; Gospode, Gospode, nismo li u tvoje ime prorokovali i u tvoje ime zloduhe izgonili i u tvoje ime mnoga silna dela činili? I tada ću im priznati; Nikada vas nisam upoznao! Odstupite od mene, vi koji bezakonje činite!***

Primetite što Isus kaže tim ljudima koji su čak čuda radili u Njegovo ime. Isus ne kaže, Nekad sam vas poznavao, ali onda ste izgubili spasenje, stoga vas Ja više ne poznajem. On kaže Nikada vas nisam upoznao. Čuda su moguća u ime falsifikata Isusovog, jer Satana može imitirati mnoga Isusova čuda. Samo to šta ovi ljudi tvrde da su radili stvari u Isusovo ime ne znači ujedno i da je to istina. Oni su imali jedno spoljašnje ispovedanje, ali Isus kaže: Nikada vas nisam upoznao, i to očigledno pokazuje da nikada nisu ni bili spašeni.

Drugi odlomak koji ljudi vole da koriste je u Mateju 13:1-8, gde se govori o usporedbi o četiri vrste tla i četiri različite vrste odgovora. Svakako treba naglasiti da je ovo usporedba i da je svrha usporedbe da pojasni određeni zaključak. Ne bi trebalo iz usporedbe izvlačiti doktrinu. U svakom slučaju, On ni jednog trenutka nije rekao da su oni koji su verovali izgubili spasenje. On ističe da ima nekih koji veruju, ali nikada nisu bili ukorenjeni u Božijoj Reči, tako da nikada ne sazru. Drugi veruju, ali brige ovog sveta, onemogućuje ih u sazrevanju, tako da ostanu bebe vernici i ostanu bez nagrade. Ali u ovoj usporedbi, nema izjave o gubitku spasenja.

Još jedan odlomak je u Luka 11:24-26: ***Kad nečisti duh izađe iz čoveka, prolazi po bezvodnim mestima tražeći spokoja; pa kad ga ne nađe, kaže: Vratću se u kuću svoju odakle izađoh. I došavši, nađe je pometenu i uređenu. Tada ode i uzme sa sobom sedam drugih duhova, gorih od sebe, te uđu i nastane se onde; i bude poslednje stanje onoga čoveka gore od prvotnoga.***

„Da li ovaj odlomak govori o nekom ko je postao vernik, pa onda izgubio spasenje?“ Ljudi koji koriste ovaj odlomak tvrde baš to, kada je demon izašao, to znači da je osoba u tom trenutku bila spašena. Povratak demona pokazuje da je osoba izgubila spasenje. Ali samo uklanjanje demona nije spasenje. Iz osobe može biti isteran demon, ali to ne znači da je ta osoba automatski spašena. Čovek nije spašen dok ne prihvati veru, istinsku veru. U potpunosti je moguće da demon iziđe iz osobe, bez da ta osoba ima i živi istinsku veru koja spašava. Stoga uklanjanje demona nije jednako spasenju. A u ovom slučaju, demon čak nije ni isteran; demon je jednostavno izašao svojom odlukom. Svojom vlastitom voljom otišao je potražiti bolje mesto za život. Kada ga nije uspio naći, vratio se nazad u čoveka u kojem je pre živio. Ali sama ta osoba nikada nije ni bila spašena, stoga samo uklanjanje demona nije jednako spasenju.

Još jedan odlomak koji se uklapa u ovu kategoriju je I Korinćanima 15:1-4, gdje Pavle tretira pitanje Evanđelja i spasenja: **Obznanjujem vam, braćo, evanđelje koje sam vam objavio, koje i primiste, u kojem i stojite, po kojem se i spasavate – ako držite reč koju sam vam evanđeljem navestio, osim ako uzalud uzverovaste. Jer predadoh vam ponajprije ono što i primih, da Hristos umre za grehe naše po Pismima, i da bi pokopan i da bi vaskrsnut treći dan po Pismima.**

Ovaj odlomak ne govori da su se Korinćani bili izgubili. On na jedan jednostavan način govori Korinćanima da želi da znaju sadržaj vere koja spašava. On im kaže da ako uistinu veruju ovo evanđelje, onda su po tom evanđelju spašeni. Ako veruju nešto drugo, onda uzalud veruju i nemaju spasenje. Kroz čitavu I Poslanicu Korinćanima, on tretira njih kao uistinu spašene ljude, a u ovom odlomku, on još jednom govori o sadržaju evanđelja da bi im bilo potpuno jasno šta je ono šta ih je spasilo. To nisu njihova dela, niti njihovi darovi, niti njihove akcije, već jednostavno verovanje u sadržaj evanđelja je to što spašava. Ove odlomke ljudi koriste da bi učili kako se spasenje može izgubiti, ali ovi odlomci govore o jednom izvanjskom pokazivanju i ispovedanju vere.

2. Istinsko Posedovanje Vere

Svakako trebamo primetiti da Pisma čine jasnu razliku između pukog ispovedanja i istinskog posedovanja vere. Jedan takav primjer nalazimo u II Timoteju 2:19: **Ipak čvrsti temelj Božiji stoji s ovim pečatom: Poznaje Gospod one koji su Njegovi, i neka odstupi od nepravde svaki koji imenuje ime Hristovo.**

U ovom odlomku, Pavle ističe da postoji razlika između pukog ispovedanja i istinskog posedovanja vere. U kontekstu se tretira sa dva čoveka koji pogrešno naučavaju (stih 17). Oni su imali „ispovedanje vere“, ali to je i bilo samo pukog ispovedanje, nikada uistinu nisu „posedovali veru“, kao što bi trebalo da bude. Da su uistinu posedovali veru ne bi zastranili u nepravdu.

Ovo je jako slično sa odlomkom koji smo ranije citirali, I Jovanova 2:19, u kojem takođe prepoznajemo razlikovanje između pukog ispovedanja i istinskog posedovanja: **Od nas su izašli, ali nisu bili naši. Jer kad bi bili od nas, ostali bi s nama. Ali oni izađoše kako bi se očitovali da nisu svi od nas.**

Ovde se definitivno radi o ljudima koji su ispovedali veru i za neko vreme, činilo se da su vernici, ali njihova dela pokazuju da su bili ljudi koji samo govore, puki pripovedači, a ne ljudi koji istinski poseduju veru.

D. Odlomci Koji Se Odnose Na Plodove Spasenja

Četvrto područje odlomaka koje ljudi koriste kako bi pokazali da je moguće da osoba izgubi spasenje su ustvari odlomci koji govore o dokazima spasenja: spasenje, ukoliko je istinsko prate dokazi, dokazano je svojim plodovima. Na primer, Jovan 8:31: **Isus reče Judejima koji su u Njega poverovali: Ako se držite moga učenja, zaista ste moji učenici.** Ovaj stih ne tretira sa spasenjem, već sa učenštvom. Osoba je spašena kroz veru, ali učenik postaje poslušnošću.

Ovi Jevreji su imali veru, znači lično su bili spašeni. Ali ako su želeli postati istinski predani učenici, trebalo je da drže Isusove zapovesti.

Još jedan odlomak je u Jovanu 15:6: **Ako neko ne ostane u meni, izbacuje se napolje kao loza i osuši se. Nju skupe, bace u vatru i spale.** U ovom kontekstu Isus ne tretira sa gubitkom spasenja već sa rađanjem ploda. Oni koje rode plod, biće nagrađeni, dok oni koji ne rode plod neće biti nagrađeni. Ovaj odlomak ne tretira sa ličnim spasenjem, već sa donošenjem ploda i sa nagradama vezanim uz to.

Još jedan odlomak u ovoj istoj kategoriji, ustvari je poprilično porodični, Jakov 2:17-18, 24 i 26.

Stihovi 17-18: **Tako je i vera, ako nema dela, sama po sebi mrtva. Ali neko će reći, ti imaš veru, ja imam dela. Pokaži mi svoju veru bez dela, a ja ću ti pokazati veru svojim delima.**

Stih 24: **Vidite da se čovek opravdava delima, a ne samo verom.**

Stih 26: **Kao što je telo bez duha mrtvo, tako je mrtva i vera bez dela.**

Ovde nije u pitanju spasenje po delima; dela o kojima Jakov govori su zapravo plodovi ili dokazi spasenja. Istinsko spasenje kao svoj rezultat ima dela, jer vera koja ne proizvodi dela nije opšte vera koja spašava. Spasenje je odvojeno od bilo kakvih dela, ali će spasenje kao svoj rezultat ili svoj plod imati dela. Još jednom, ova dela su dokazi spasenja, ne dokazi da se spasenje može izgubiti.

Još jedan odlomak je II Petrova 1:10-11: **Stoga, braćo, još više se potrudite da potvrdite svoj poziv i izbor. Jer, to čineći, nikad nećete posrnuti i biće vam ukazana bogata dobrodošlica u večno Carstvo našeg Gospoda i Spasitelja Isusa Hrista.** U ovom odlomku Petar ohrabruje svoje čitatelje da pokažu dokaze svoga izabranja. Samo tvrditi da smo spašeni, nije dovoljno da bi i bili spašeni; istinski vernik će imati dokaze spasenja kroz dela (plodove) u svom životu.

Konačno, tu je i I Jovanova 3:10: **Po ovome se raspoznaju Božija deca i đavolja deca: ko god ne čini ono što je pravedno i ko ne voli svog brata, ne pripada Bogu.**

Ovo je isto tako odlomak koji čini razliku između vernika i nevernika, ne razliku između onih koji su zadržali spasenje i onih koji su izgubili spasenje.

Ovo su odlomci koji pokazuju da se istinsko spasenje očituje, dokazuje kroz svoje plodove; ovi odlomci ne tretiraju sa gubitkom spasenja.

E. Odlomci Koji Se Odnose Na Klauzulu „Ako“ u Poslanici Jevrejima

Peto područje odlomaka koji se koriste u podučavanju da se spasenje može izgubiti su ovi „ako“ u Poslanici Jevrejima, neki od njih su: 2:3; 3:6, 14; 6:3; 10:26 i 38. Više puta se u Knjizi Jevrejima koristi ova reč ako; ako napravite to i to, desiće se

to i to, i tako dalje. Ljudi koriste ove „ako“ u Knjizi Jevrejima da bi pokazali da osoba može izgubiti spasenje nakon šta je bila spašena.

Ove „ako“ klauzule u Jevrejima su upozorenja koja imaju veze sa pritiskanjem vernika da postigne duhovnu zrelost. Odbijanje da se postigne duhovna zrelost i da se slede i poslušaju ova upozorenja imaće za posledicu, ne duhovnu smrt, već fizičku smrt vernika. To je ono o čemu ovi odlomci iz Knjige Jevrejima govore. Još jednom, to su upozorenja, pritisci da se postigne duhovna zrelost i kao kazna za neposluh fizička smrt vernika, ne duhovna smrt.

F. U Odnosu Na Temeljna Upozorenja Za Sve Ljude

Šesto područje odlomaka koje ljudi koriste kako bi pokazali da večno spasenje može da se izgubi su zapravo temeljna upozorenja koja se odnose na sve ljude. Na primer, I Jovanova 5:4-5: ***Jer sve što je od Boga rođeno, pobeđuje svet. A ovo je pobeda koja je pobedila svet: naša vera. Pa ko je pobednik nad svetom ako ne onaj koji veruje da je Isus Sin Božiji?***

Ljudi koriste ovaj odlomak da bi istakli da ukoliko vernik ne pobedi svet, neće imati spasenje, neće biti dete Božije. Ali ovaj odlomak ne kaže to da će samo oni vernici koji nadvladaju svet zadržati svoje spasenje. Ovo je općenita tvrdnja i kaže da svaki koji je rođen od Boga, bez iznimke, nadvladava svet svojom verom. Obratite pažnju na to kako je rečeno: ***Sve što je od Boga rođeno, pobeđuje svet. Svako ko je rođen od Boga***, svako ko je ponovno rođen nadvladaće svet i pobeđuje zbog vere koju ima. ***I ko je pobednik sveta***, pita 5. stih? Odgovor je: ***onaj koji veruje da je Isus Sin Božiji***. Samom vrlinom naše spasonosne vere, mi nadvladavamo svet. Ovde se tretira sa temeljnim istinama pozicije u kojoj se vernik nalazi; znači, bez ijednog izuzetka, svaki koji je rođen od Boga, samim rođenjem, nadvladava svet. On ne kaže da će samo oni vernici koji su nadvladali svet biti spašeni, a oni koji nisu izgubiće svoje spasenje. Ovaj stih se ne može iskonstruisati tako da dobije to značenje.

Drugi odlomak u ovoj kategoriji je Otkrivenje 22:19: ***I ako ko oduzima od reči knjige ovoga proroštva, Bog će mu oduzeti udio iz Knjige života i iz svetog grada i onoga što je napisano u ovoj knjizi.***

U ovom odlomku, autor ne tretira sa ljudima koji su vernici; vernik nikad ne bi ***oduzimao*** i uništavao Reč Božiju. Otkrivenje 22:19 ništa ne govori o mogućnosti da pojedinac izgubi spasenje. Ovaj stih jednostavno obećava kaznu onima koji negiraju istine dane u knjizi Otkrivenja. Svakako će biti kazna, ali stih ništa ne govori o gubitku spasenja. Zapravo, stih povlači razliku između vernika i nevernika; vernik će pružiti dokaze svog spasenja verujući knjizi; nevernik će dokazivati nedostatak spasenja, ne gubitak spasenja, negirajući istine iz knjige.

G. U Odnosu Na Razlikovanje Stabla Masline

Sedmo područje koji ljudi koriste u podučavanju da se spasenje može izgubiti jeste odlomak u Rimljanima 11:17-24, gde Pavle raspravlja o stablu masline; grane su ***odlomljene*** sa stabla masline i grane su ***nakalemljene*** na stablo masline. Oni koji

koriste ovo poglavlje moraju krenuti od pretpostavke da stablo masline predstavlja spasenje. Na taj način, **odlomljene**, znači izgubiti spasenje, a **nakalemljene**, znači dobiti ili ponovno zadobiti. Ali Pavle u stvari ovde ne govori o spasenju, a stablo masline ne predstavlja simbol spasenja.

Stablo masline u ovom kontekstu ukorenjeno je u očeve, Avraama, Isaka i Jakova, i u Avraamov Savez; ono predstavlja mesto blagoslova. Blagoslov je dostupan kroz Jevrejske saveze. Pojedinaac može biti ili na mestu blagoslova ili uklonjen sa mesta blagoslova.

Pavle ovde ne tretira sa pojedinačnim vernicima; već on ovdje raspravlja o dva nacionalna elementa: o Jevrejima i Paganima. Jevreji su bili na mestu blagoslova, ali zbog neposlušnosti, uklonjeni su sa mesta blagoslova. Pagani, koji su bili izvan mesta blagoslova, sada, zbog njihove poslušnosti, postavljeni su u mesto blagoslova i primaju neke od blagoslova Jevrejskih saveza. On stoga upozorava Pagane, da i oni također mogu biti odlomljeni sa mesta blagoslova kao što se to desilo Izraelu. Ali ovde se ne radi o razlici između individualnih vernika koji zadržavaju svoje spasenje i individualnih vernika koji ga gube, već se ovde govori i tretira sa dva nacionalna elementa: sa Jevrejima i sa Paganima. To je razlikovanje u ovom odlomku.

H. U Odnosu Na Izgubljene Nagrade

Osma kategorija odlomaka, koje ljudi ponekad koriste, zapravo govori o gubitku nagrada, ne o gubitku spasenja. Jedan takav odlomak je I Korinćanima 3:10-15, koji govori o Hristovoj Sudačkoj Stolici. Ali isti ovaj odlomak, koji podučava da osoba može da ostane bez nagrade istovremeno negira mogućnost gubitka spasenja, jer stih 15 kaže: **Izgori li čije delo, pretrpet će štetu. A on sam spasiće se, ali tako kao kroz oganj.**

Ovaj odlomak koji neki koriste kako bi pokazali da vernik može da izgubi spasenje, zapravo tvrdi upravo suprotno. Stih uči da će se takav spasiti; ono što će izgubiti su nagrade, ne spasenje.

Još jedan odlomak u istoj ovoj kategoriji je I Korinćanima 9:26-27: **Ja dakle tako trčim – ne kao u neizvesno; tako udaram šakom – ne kao da mlatim vazduh. Naprotiv, morim svoje telo i podjarmljujem ga da, pošto sam drugima propovedao, sam ne budem odbačen.**

Ljudi koriste ove stihove pokušavajući pokazati da Pavle ovde podučava da postoji mogućnost vernikovog odbacivanja i gubitka spasenja. Kontekst ovog odlomka je o utrci, o takmičenju u kojem pobednik osvaja nagradu. Jednako kao i u I Korinćanima 3:15, i u ovom odlomku, on ne tretira sa gubitkom spasenja, već tretira sa gubitkom nagrada koje vernik može postići ukoliko živi postojan duhovni život.

Ovi odlomci, stoga, ne govore o gubitku spasenja, već o gubitku nagrada.

I. U Odnosu Na Gubitak Zajedništva i Božiju Disciplinu

Deveta kategorija odlomaka, koji se koriste kako bi se podučavalo o mogućnosti gubitka spasenja u stvari govore o gubitku zajedništva ili o Božijem fizičkom disciplinovanju, ali ne govore o gubitku spasenja.

Jedan takav odlomak je Jovan 13:8: **Reče mu Petar: nećeš mi prati noge nikada!; Isus mu odgovori: Ako te ne operem nećeš imati dela sa mnom.**

Kontekstualno, Isus ovde ne tretira sa spasenjem. On ovde govori o zajedništvu i o potrebi očišćenja od svakodnevnih greha za obnavljanje zajedništva i odnosa sa Bogom Ocem. Sredstvo kojim se postiže očišćenje od svakodnevnih greha je ispovedanjem iz I Jovanove 1:9.

Drugi odlomak je u Jovan 15:2: **Svaku onu mladicu na meni koja ne donosi plod uklanja, a svaku onu koja plod donosi čisti da donese više ploda.**

Kada kaže „uklanja“, ne kaže da je spasenje uklonjeno sa mladice, već je sama mladica uklonjena. U konačnici, vernik koji ne donosi plod može biti uklonjen iz ovog života pre nego bi to trebalo, pre nego što je njegov životni vek završen. Još jednom, ovde se govori o realnostima fizičkog života, ne o duhovnom spasenju.

Još jedan odlomak u istoj ovoj kategoriji je I Korinćanima 11:29-32: **Jer ko jede i pije nedostojno, osudu sebi jede i pije, ne razlikujući telo Gospodnje. Zbog toga su među vama mnogi slabi i bolesni, i snivaju mnogi. Jer kad bi smo sami sebe prosuđivali, ne bi smo bili suđeni. A kad nas suđi Gospod, kažnjava nas da ne budemo sa svetom osuđeni.**

U ovom odlomku, Pavle govori o Božijoj disciplini i fizičkom sudu, poput bolesti i smrti. Ponekad Božija disciplina zahteva fizičku smrt, ali oni koji prolaze kroz ovakvu vrstu fizičkog disciplinovanja je da ne budemo sa svetom osuđeni. On jasno uči da oni neće izgubiti spasenje, ali će izgubiti fizičke povlastice njihovog spasenja zbog njihovog neposluha.

Još jedan odlomak u istoj ovoj kategoriji je I Jovanova 5:16: **Vidi li ko brata svoga gde čini greh što nije na smrt, neka išće, i daće mu Bog život, onima koji čine greh što nije na smrt. Postoji greh što je na smrt, za nj ne velim da se pomoli.**

Ovde smrt, međutim, nije duhovna smrt, već fizička smrt. Situacija je ovdje potpuno ista kao u I Korinćanima 5:1-5, gde Pavle tretira pitanje izopštenja. U procesu izopštenja (ekskomunikacije), osoba može da izgubi svoj fizički život, ali neće izgubiti spasenje. Jovan ovde tretira sa fizičkom smrti, ne sa duhovnom smrti. Stoga ovi odlomci govore ili o gubitku zajedništva ili o fizičkoj Božijoj disciplini, ali ne govore o gubitku spasenja.

J. U Odnosu Na Otpadanje od Milosti

Deseto područje odlomaka koji se koriste u podučavanju o gubitku spasenja temelje se na Galatima 5:4: **Odmakoste se od Hrista, svi vi koji se Zakonom opravdavate, otpali ste od milosti.** „Zar otpali ste od milosti ne znači gubitak spasenja?“ Kontekstualno, Pavle ne govori o spasenju ili o gubitku spasenja, već

govori o ispravnom području u kojem vernik mora da funkcioniše da bi bio posvećivan. Ovi Galaćani su bili istinski vernici koji su bili podučeni od lažnih učitelja kako je potrebno da se pridržavaju Mojsijevog Zakona da bi bili posvećeni. Oni su znali da su spašeni milošću, ali nekako su osetili da je potrebno da se pridržavaju Zakona kako bi zadržali svoje spasenje.

Vernik može da živi i funkcioniše u sferi Zakona ili u sferi milosti. Ako vernik odluči da funkcioniše u području Zakona, on otpada od milosti, ne u smislu da gubi spasenje, već u smislu da gubi Božije osposobljavanje da živi pravednim životom, i to zato jer Zakon ne daje moć da se Zakon vrši. Živeti Duhom ispunjen život opskrbljuje nas sa moći da živimo i držimo Božije standarde pravednosti.

Stoga „otpasti od milosti“ znači pribеći delima, pribеći sistemu vrednosti 'po zaslugama' u življenju duhovnog života. Oni koji pokušavaju živeti duhovan život kroz legalizam, otpali su od milosti. Nisu izgubili spasenje, već su jednostavno prestali da deluju u području milosti i počeli su da deluju u području sistema po zaslugama. Žive život na temelju svoje vlastite snage, ne na temelju milosti Božije.

K. U Odnosu Na Oslabljeno Duhovno Stanje

Jedanaesto područje odlomaka koji se koriste kako bi se podučavalo gubitku spasenja nalazimo u I Korinćanima 8:8-12: ***A jelo nas ne privodi Bogu, jer niti što dobivamo ako jedemo niti što gubimo ako ne jedemo. No pazite da ne bi ta vaša sloboda postala spoticaj slabima. Jer ako neko tebe koji imaš znanje vidi za stolom u idolskom hramu, neće li se on budući da mu je savest slaba, osokoliti da jede žrtvovano idolima? I zbog tvog znanja propašće slabi brat radi kojega je Hristos umro. A tako grešeći protiv braće i ranjavajući njihovu slabu savest, protiv Hrista grešite.***

Ovaj odlomak ne tretira sa vernikom koji je izgubio spasenje, već govori o bebi verniku koji je jako slabog duhovnog stanja. Beba-vernik se lako uvredi akcijama i delima drugih vernika, a to vređanje postaje **spoticaj** za njegov duhovni razvoj. On ne gubi spasenje zbog toga što se uvredio, ali će se pokazati da će on imati i živeti jedno oslabljeno duhovno stanje, i to je zabrinutost izražena u ovom odlomku.

L. U Odnosu Na Ispovedanje Pred Ljudima

Dvanaesto područje odlomaka koji se koriste u podučavanju da se spasenje može izgubiti su odlomci koje ljudi u svojoj zbunjenosti brkaju, govorimo o odlomcima koji govore o svakodnevnom ispovedanju Hrista i govorimo o početnom, izvornom ispovedanju spasenja. U ovoj kategoriji su Matej 10:32-33, koji tretiraju sa ispovedanjem pred ljudima i Rimljani 10:8-11. Ali ovi odlomci ne govore o ljudima koji su izgubili spasenje, već tretiraju sa svakodnevnim ispovedanjem Hrista pred ljudima, ne sa početnim ispovedanjem za spasenje.

M. U Odnosu Na Hulu Na Duha Svteog

Trinaesto područje odlomaka koji se koriste kako bi se podučavalo gubitku spasenja je odlomak u Mateju 12:22-37, koji govori o **huli na Duha Svetog**. U kontekstu, međutim, oni koji su krivi za **hulu na Duha Svetog** nisu vernici, nego su nevernici. Govorimo o liderima Izraela koji su optužili Isusa da je opsednut demonom. Ajmo krenuti odatle da ovi farizeji nikada nisu ni bili spašeni. Njihova situacija je da nisu bili spašeni, a potom su hulili na Duha Svetog i izgubili mogućnost spasenja. **Hula na Duha Svetog** je greh nevernika, a ne greh vernika. Nigde u ovom odlomku ne nalazimo niti naznaku o vernicima koji gube svoje spasenje, već odlomak govori o nevernicima koji su počinili taj greh. Greh **hule na Duha Svetog**, u skladu sa kontekstom u kojem ga nalazimo može se definisati kao: nacionalno odbacivanje Izraela kao nacije Isusovog Mesijanstva na temelju toga da je opsednut demonom.

N. U Odnosu Na Usporedbe

Četrnaesto područje odlomaka, koje ljudi koriste u podučavanju kako je moguće da se izgubi spasenje, temelji se na usporedbama poput onih u Mateju 13:1-23, 24-30; i u Luka 13:22-30. Ali ukoliko ove usporedbe pažljivo i pomno proučavamo postaće nam očigledno da one u stvari govore o nevernicima, ne o vernicima koji su izgubili spasenje. Još bitnije, izuzetno je opasno poučavati doktrinu ove veličine i značaja na temelju usporedbi.

O. U Odnosu na Knjigu Života i na Jagnjetovu Knjigu Života

Petnaesto područje odlomaka koji se koriste u podučavanju o gubitku spasenja su izjave koje se nalaze u Pismu o brisanju iz Knjige Života. „Ako je moguće biti izbrisan iz Knjige Života, zar to ne pokazuje da osoba može da izgubi spasenje?“ Ali to nije tako, i ukoliko sve odlomke o Knjizi Života proučimo, ono što ćemo otkriti jeste da svaki koji je ikada rođen ima svoje ime u Knjizi Života. Ukoliko osoba bude spašena, njeno ime ostaje u Knjizi Života; ukoliko osoba ne bude spašena, tada se njeno ime briše iz Knjige Života. Brisanje se odnosi na imena onih ljudi koji nikada nisu bili spašeni i umrli su u stanju nespasenosti. Ne radi se o onima koji su bili spašeni, pa onda izgubili svoje spasenje.

Prema Psalmu 139:16 Knjiga Života sadrži imena svih osoba koje su ikada bile rođene: **Zametak moj već gledahu oči tvoje, i u knjizi tvojoj svi ovi udovi behu zapisani; dani su mi određeni dok još nijednog od njih ne beše.**

Oni koji veruju u Hrista zadržavaju svoja imena u Knjizi Života prema Otkrivenju 3:5: **Onaj koji pobeđuje, taj će biti obučen u bele haljine. I njegovo ime neću izbrisati iz Knjige Života i priznaću ime njegovo pred Ocem svojim i pred anđelima Njegovim.**

Međutim, u Psalmu 69:28, imena onih koji nisu spašeni biće izbrisana iz Knjige Života: **Nek budu izbrisani iz knjige života, i s pravednicima nek ne budu upisani!**

Znači tada, pred Velikim Belim Tronom Suda, imena onih koji ne budu nađeni u Knjizi Života ukazaće na njihovo nespašeno stanje i pokazaće da zavređuju određenu im presudu.

Još jedna knjiga koja se pominje u Pismima i trebalo bi je smatrati različitom, drugom knjigom, jeste Jagnjetova Knjiga Života. Ova knjiga sadrži imena svakog pojedinca koji je nanovo rođen, i samo onih koji su nanovo rođeni. Njihova imena su zapisana u ovoj knjizi pre nego je zemlja uopšte bila stvorena prema Otkrivenju 13:8: ***I pokloniće joj se svi koji žive na zemlji, kojih imena nisu zapisana u Knjizi Života Jaganjca zaklana od postanka sveta.***

Ponovo se pominje u Otkrivenju 17:8b: ***I začudiće se oni koji žive na zemlji – oni kojima imena nisu zapisana u Knjigu Života od postanka sveta – kad vide Zver što beše i nije, a ipak jest.***

U Psalmu 69:28, poznajemo je kao Knjigu Pravednih: ***Nek budu izbrisani iz knjige života, i s pravednicima nek ne budu upisani!***

Temeljeno na Božijem izboru i predznanju, ova knjiga sadrži samo imena onih koji su rođeni nanovo. Zbog toga što je spasenje večno sigurno, nemoguće je da budu izbrisani iz ove knjige, Jagnjetove Knjige Života.

P. U Odnosu Na Živote Biblijskih Likova

Šesnaesta kategorija po kojoj neki ljudi pokušavaju dokazati da se spasenje može izgubiti se odnosi na živote Biblijskih likova na koje se gleda kao na osobe koje su imali spasenje pa ga izgubili. Obično se koristi pet različitih primera.

1. Lot

„Šta je sa Lotom? Zar on nije izgubio spasenje u svetlu onoga šta je učinio sa svojim kćerima?“ Ali, II Petrova 2:6-9 tvrdi da je Lot bio spašen čovek, i umro je spašen; on nije izgubio spasenje.

2. Samson

Druga Biblijska osoba koju ljudi koriste je Samson. Ali Jevreji 11:32 tvrde da je Samson umro kao spašen čovek; on nikada nije izgubio svoje spasenje.

3. David

Treći primer je David. Ali u Psalmu 51:8-12, potpuno je jasno da Davidov greh ubojstva i preljube nije imao za rezultat gubitak njegovog spasenja; već je definitivno za rezultat imao gubitak ličnog zajedništva sa Bogom.

4. Šimun Vračar

Četvrta osoba koju ljudi koriste je Šimun vračar iz Dela 8:19-24. Ali on se pokajao od svoje telesnosti i on nije primer nekoga ko je izgubio spasenje.

5. Juda Iskariotski

Još jedna jako često korištena osoba je Juda Iskariotski. Ali da krenemo ispravno, Juda nikada nije ni bio spašen. Jovan 13:10 tvrdi da on nije čist. Jovan 17:2 kaže da se nijedan nije izgubio osim sina propasti, govoreći o Judi. Pokajanje Judino u Mateju 27:3-5 je pokajanje žaljenja, ne pokajanje za spasenje. Dela 1:24-25 kažu da je Juda otpao od apostolstva, ne od spasenja; kojeg nikada nije imao, pa stoga nije mogao ni otpasti od njega.

ZAKLJUČAK

Nijedno od ovih poglavlja ili primera koje ljudi navode zapravo ne uči da se spasenje može izgubiti. Baš suprotno, vernik, jednom spašen, više ne može da izgubi svoje spasenje, jer ga čuva i drži Moć Božija.

Napomena prevodioca: Za prevod ovog MBS-a činilo mi se dobro da prevodim Biblijske tekstove iz Engleske verzije prevoda koja je korištena u ovoj studiji. Pri tome mi je od velike pomoći bila Varaždinska Biblija – izdanje Hrvatskog Biblijskog Nakladnika, 2012. Koristio sam i Savremeni Srpski Prevod u izdanju Hrišćanskog evangelizacionog centra iz Bačkog Petrovca.

Prevod: Branko Gotovac 2018.